

TUẦN 1:

Thơ: Hoa Đào, hoa Mai

Hoa đào ưa rét
Lấm tấm mưa bay
Hoa mai chỉ say
Nắng pha chút gió.

Hoa đào thắm đỏ
Hoa mai dát vàng
Thoắt mùa xuân sang
Thi nhau nở rộ.

Mùa xuân hội tụ
Niềm vui, nụ cười
Mai đào nở rộ
Đẹp hai phương trời.

Truyện: Sự kì diệu của mùa xuân

“Ngày xưa trên trái đất chỉ có ba mùa: mùa Hạ, mùa Thu và mùa Đông. Người ta bảo rằng, mùa Xuân chỉ đến khi có một chiếc cầu vồng nhiều màu sắc và có muôn hoa đón chào.

Cầu vồng thì chỉ có trong mùa Hạ, khi ông mặt trời xuất hiện sau cơn mưa rào. Còn hoa thì nở quanh năm, lại có khắp nơi trên trái đất nên không thể hẹn nhau cùng nở một lúc được.

Vì thế, sau mùa Đông giá buốt là đến mùa hạ nóng bức, thời tiết thay đổi đột ngột khiến cho muôn loài hết sức khổ sở. Ai cũng mong được gặp mùa Xuân ấm áp.

Có một chú thỏ sống trong khu rừng xanh với mẹ. Mỗi lúc chuyển mùa, mẹ của thỏ lại bị ốm nặng. Thương mẹ quá, thỏ liền bàn với bác khỉ già thông thái:

– Chúng ta hãy cùng nhau làm một chiếc cầu vồng thật đẹp để đón mùa Xuân.

– Nhưng bằng cách nào?

-Bác khỉ già hỏi lại.

– Cháu sẽ rủ muông thú trong rừng góp những chiếc lông đẹp nhất để làm chiếc cầu vồng nhiều màu sắc.

Tin lan truyền đi khắp nơi. Muông thú trong rừng đều muốn gặp mùa Xuân dịu hiền nên vui vẻ góp những sắc màu đẹp nhất. Nào là màu xám của gấu, màu vàng tơ của hươu sao, màu nâu của sóc. Rồi chim công, vẹt, vành khuyên.... cũng góp những chiếc lông nhiều màu sắc của mình. Bầy cá cũng cử cá chép mang đến một túi vây cá lấp lánh sắc màu.

Chim sâu khéo tay bắt đầu kết nối những mảng màu để làm chiếc cầu vồng.

Trong khi đó, thỏ tạm biệt các bạn muông thú để lên đường đi tìm các loài hoa.

Thỏ đi, đi mãi, vượt thác, lên ngàn, băng qua hết khu rừng này đến khu rừng khác để gặp từng loài hoa. Cảm động trước tấm lòng hiếu thảo của thỏ dành cho mẹ, các loài hoa đều đồng ý sẽ tích tụ dưỡng chất để chờ chị gió báo tin là đồng loạt nở.

Một buổi sáng cuối mùa Đông, chim sâu đã dệt xong những mảng màu cuối cùng. Chiếc cầu vồng xuất hiện làm muôn loài trên mặt đất xôn xao. Chị gió nhanh chóng báo tin cho các loài hoa. Như đã hẹn, những nụ hoa lần lượt trỗi lên, nở muôn màu rực rỡ. Cả mặt đất lộng lẫy sắc màu. Nàng mùa Xuân xinh đẹp đã đến với trái đất.

Từ đó, trên trái đất có đủ bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông. Nếu các bé để ý sẽ thấy các loài hoa đều khoe màu rực rỡ khi những làn gió xuân nhẹ nhàng thổi tới.

Còn riêng chú thỏ đáng yêu đã được nàng mùa Xuân tặng cho một chiếc áo trắng tinh, mềm mại vì tấm lòng hiếu thảo và đã biết đoàn kết các bạn muông thú và các loài hoa để cùng nhau đón mùa Xuân về.”

Âm nhạc: Màu hoa

Màu hoa tím
Màu hoa đỏ
Màu hoa vàng
Nhiều hoa xinh thế
Một rừng lá
Đầy vườn xanh
Cô giáo đưa chúng em đi thăm vườn hoa

TUẦN 2

Âm nhạc: Sắp đến tết rồi

Sắp đến tết rồi đến trường rất vui sắp đến tết rồi về nhà rất vui
Mẹ đang may áo mới nhé ai cũng vui mừng ghê
Mùa xuân này em đã lớn biết đi thăm ông bà..
Sắp đến tết rồi đến trường rất vui sắp đến tết rồi về nhà rất vui
Mẹ đang may áo mới nhé ai cũng vui mừng ghê
Mùa xuân này em đã lớn biết đi thăm ông bà.

Sắp đến tết rồi đến trường rất vui sắp đến tết rồi về nhà rất vui
Mẹ đang may áo mới nhé ai cũng vui mừng ghê
Mùa xuân này em đã lớn biết đi thăm ông bà..
Sắp đến tết rồi đến trường rất vui sắp đến tết rồi về nhà rất vui
Mẹ đang may áo mới nhé ai cũng vui mừng ghê
Mùa xuân này em đã lớn biết đi thăm ông bà
Mẹ đang may áo mới nhé ai cũng vui mừng ghê
Mùa xuân này em đã lớn biết đi thăm ông bà..

Thơ: Tết đang vào nhà

Hoa đào trước ngõ
Cười tươi sáng hồng
Hoa mai trong vườn
Lung linh cánh trắng
Sân nhà đầy nắng
Mẹ phơi áo hoa
Em dán tranh gà
Ông treo câu đối
Tết đang vào nhà
Sắp thêm một tuổi
Đất trời nở hoa

TUẦN 3

Thơ: Đi chợ tết

Chiếc xe ba bánh
Bố mới mua về
Bé chờ búp bê
Đi chơi chợ Tết
"Búp bê đừng sợ
Yên tâm chị đèn"

Búp bê nghe vậy
Mắt cười trong veo
Bé hát, bé reo
Đạp xe quay tít
Bé đi chợ Tết

Truyện: Sự tích bánh chưng, bánh dày

Ngày xưa, đời Vua Hùng Vương thứ 6, sau khi đánh dẹp xong giặc Ân, vua có ý định truyền ngôi cho con. Nhân dịp đầu Xuân, vua mới họp các hoàng tử lại, bảo rằng: “Con nào tìm được thức ăn ngon lành, để bày cỗ cho có ý nghĩa nhất, thì ta sẽ truyền ngôi vua cho”. Các hoàng tử đua nhau tìm kiếm của ngon vật lạ dâng lên cho vua cha, với hy vọng mình lấy được ngai vàng. Trong khi đó, người con trai thứ 18 của Hùng Vương, là Tiết Liêu (còn gọi là Lang Liêu) có tính tình hiền hậu, lối sống đạo đức, hiếu thảo với cha mẹ. Vì mẹ mất sớm, thiếu người chỉ vẽ, nên ông lo lắng không biết làm thế nào. Một hôm, Tiết Liêu nằm mộng thấy có vị Thần đèn bảo: “Này con, vật trong Trời Đất không có gì

quý bằng gạo, vì gạo là thức ăn nuôi sống con người. Con hãy nên lấy gạo nếp làm bánh hình tròn và hình vuông, để tượng hình Trời và Đất. Hãy lấy lá bọc ngoài, đặt nhân trong ruột bánh, để tượng hình Cha Mẹ sinh thành.”Tiết Liêu tỉnh dậy, vô cùng mừng rỡ. Ông làm theo lời Thần dặn, chọn gạo nếp thật tốt làm bánh vuông để tượng hình Đất, bỏ vào chỗ chưng chín gọi là Bánh Chưng. Và ông giã xôi làm bánh tròn, để tượng hình Trời, gọi là Bánh Dầy. Còn lá xanh bọc ở ngoài và nhân ở trong ruột bánh là tượng hình cha mẹ yêu thương đùm bọc con cái. Đến ngày hẹn, các hoàng tử đều đem thức ăn đến bày trên mâm cỗ. Ôi thôi, đủ cả sơn hào hải vị, nhiều món ngon lành. Hoàng tử Tiết Liêu thì chỉ có Bánh Dầy và Bánh Chưng. Vua Hùng Vương lấy làm lạ hỏi, thì Tiết Liêu đem chuyện Thần báo mộng kể, giải thích ý nghĩa của Bánh Dầy Bánh Chưng. Vua cha nếm thử, thấy bánh ngon, khen có ý nghĩa, bèn truyền ngôi Vua lại cho Tiết Liêu con trai thứ 18. Kể từ đó, mỗi khi đến Tết Nguyên thì dân chúng làm bánh Chưng và bánh Dầy để dâng cúng Tổ Tiên và Trời Đất.

TUẦN 4

Thơ: Hoa cúc vàng

Suốt cả mùa đông
Nắng đi đâu miết
Trời đắp chăn bông
Còn cây chịu rét
Sớm nay nở hết
Đầy sân cúc vàng
Thấy mùa xuân đẹp
Nắng lại về chẳng
ồ chẳng phải đâu
mùa đông nắng ít
Cúc gồm nắng vàng.
Vào trong lá biếc.
Chờ cho đến tết,
Nở bung thành hoa
Rực vàng hoa cúc
ấm vui mọi nhà

Âm nhạc: Xúc xắc xúc xẻ

Xúc xắc xúc xẻ Năm mới năm mới
Nhà nào còn thức
Mở cửa cho chúng tôi.
Xúc xắc xúc xẻ
Năm mới năm mới
Nhà nào còn thức
Mở cửa cho chúng tôi.

Bước lên vườn cao thấy đôi rồng ấp
Bước xuống vườn thấp thấy đôi rồng châu
Bước ra đằng sau thấy nhà ngói lợp
Voi ông còn buộc ngựa ông còn châu
Ông sống một trăm linh năm tuổi lẻ
Vợ ông sinh đẻ đưa con tốt lành.